

Domov>Zakonodaja in sodna praksa>Nacionalno pravo

Na področju civilnega pravosodja se bodo postopki, ki še potekajo, in postopki, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja, nadaljevali po pravu EU. Evropski portal e-pravosodje bo na podlagi vzajemnega priznavanja ohranil informacije, povezane z Združenim kraljestvom, do konca leta 2024.

Legislatija nacionalna

Severna Irska

Aceasta pagină conține informații privind legislația și bazele de date juridice din Regatul Unit, în special în ceea ce privește jurisdicția Irlandei de Nord.

Izvoare de drept

Principalele izvoare de drept în jurisdicția Irlandei de Nord al Regatului Unit sunt:

Legislație primară sub formă de acte ale Parlamentului Regatului Unit și acte adoptate de Adunarea Irlandei de Nord. O parte din legislația primară referitoare la Irlanda de Nord este, de asemenea, înaintată de Consiliul Suveran ca ordine în Consiliu (instrumente statutare)

Uniunii

Legislația secundară (sau subordonată) sub forma unor instrumente statutare și a unor norme statutare ale Irlandei de Nord. Alte acte legislative subordonate pot fi făcute ca ordine administrative.

Dreptul comun, astfel cum a fost dezvoltat prin hotărâri judecătorești.

Tipuri de instrumente juridice — descriere

Parlamentul a acționat în fața parlamentului britanic din Londra și se poate adresa tuturor sau unei părți a Regatului Unit. De asemenea, Parlamentul Regatului Unit a aprobat deconcentrarea puterilor legislative parlamentelor și adunărilor descentralizate, care pot adopta o legislație primară care acoperă o gamă limitată de subiecte și care se aplică în cadrul propriilor jurisdicții. Funcția de suveran poate face obiectul unei alte legislații primare sub diverse forme, cum ar fi comenzi în Consiliu, declarații, mandate regale, instrucțiuni regale, reglementări și brevete.

Legislația secundară este exercitată în temeiul competențelor conferite de către sau în temeiul statutului Majestății Sale în cadrul Consiliului sau al unui ministru, al departamentului (minister), al executivului Irlandei de Nord sau al altui organism sau persoană. Aceasta este denumită, de asemenea, **acte legislative delegate sau subordonate**, iar statutul competenței este denumit actul de abilitare sau de împuternicire sau de „societate-mamă”. Legislația secundară poate avea diferite titluri, cum ar fi comenzi în Consiliu, regulamente sau norme, toate acestea putând fi denumite în mod colectiv „instrumente statutare” sau „norme statutare”.

În Irlanda de Nord, legislația include acte sau statute care pot fi acte ale Parlamentului Regatului Unit, ale Parlamentului Irlandei de Nord (1921-1972) sau ale Adunării Irlandei de Nord din Belfast. În diferite perioade, guvernele descentralizate din Irlanda de Nord au fost suspendate, iar multe acte legislative au fost incluse în „comenzi în Consiliu”, care sunt, din punct de vedere tehnic, legislație secundară, dar sunt utilizate ca legislație primară. Legislația din Irlanda de Nord include, de asemenea, norme statutare — legislația secundară sau subordonată — efectuată în temeiul unei legi a Parlamentului Regatului Unit, a Ordinului Consiliului sau a Actului Adunării Irlandei de Nord.

Competența de a face **tratate internaționale** în numele Regatului Unit aparține Coroanei, și anume Suverului, sub tutela Royal Prerogative, la recomandarea guvernului britanic. Parlamentul Regatului Unit nu are niciun rol oficial în elaborarea tratatelor, dar, în cazul în care un tratat necesită o schimbare în legislația Regatului Unit sau o bursă de bani publici, Parlamentul va vota în mod normal. Toate tratatele UE necesită o legislație pentru punerea lor în aplicare în Regatul Unit și, prin urmare, fac obiectul controlului parlamentar. Secțiunile 20-25 din Legea privind reforma constituțională și guvernanta constituțională din 2010 au intrat în vigoare la 11 noiembrie 2010 și prevede că un tratat nu poate fi ratificat, cu excepția cazului în care (a) un ministru al Coroanei a prezentat în primă instanță, în fața Parlamentului, o copie a tratatului, (b) tratatul a fost publicat și (c) a expirat un termen de 21 zile de ședință fără ca Parlamentul să fi decis că tratatul nu ar trebui ratificat.

Ierarhia normelor

În cazul în care există conflicte între diferitele surse de drept, forul principal pentru soluționarea acestora este instanța. Astfel, instanțele pot soluționa litigiile privind interpretarea legislației. Cu toate acestea, având în vedere că în Regatul Unit nu există o „constituție scrisă”, nu este posibilă contestarea unei legi a Parlamentului în fața instanței pe baza faptului că acesta este „neconstituțional”. **Doctrina constituțională privind „suveranitatea parlamentară” prevede** că Parlamentul Regatului Unit este autoritatea legislativă supremă, în sensul că poate adopta și abroga orice lege și că niciun alt organism nu poate abroga sau pune sub semnul întrebării valabilitatea unui act legislativ al Parlamentului.

Cu toate acestea, doctrina suveranității parlamentare este calificată de apartenența Regatului Unit la Uniunea Europeană. În temeiul European Communities Act 1972, dreptul Uniunii face parte din dreptul Irlandei de Nord. Legislația națională trebuie interpretată în sensul că respectă dreptul Uniunii ori de câte ori este posibil.

Legea din 1998 privind drepturile omului, care a inclus Convenția europeană a drepturilor omului în legislația Regatului Unit, oferă instanțelor o altă competență de a solicita acte legislative ale Parlamentului. În măsura în care este posibil, legislația națională trebuie interpretată astfel încât să fie compatibilă cu drepturile convenției.

Hotărârile instanțelor, în special cele ale instanțelor de apel, joacă un rol important în dezvoltarea dreptului. Acestea nu numai că oferă decizii cu valoare de autoritate privind interpretarea legislației, ci constituie, **de asemenea, baza dreptului comun**, care este derivat din hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele anterioare (sau jurisprudența). Ca principiu general, instanțele sunt obligate prin hotărârile anterioare pronunțate de instanțe superioare. În ceea ce privește dreptul Uniunii Europene, Curtea Europeană de Justiție este cea mai înaltă autoritate. Curtea Supremă este instanța supremă de apel pentru toate cauzele civile și penale din Irlanda de Nord.

Cadrul instituțional

Instituțiile responsabile cu adoptarea normelor juridice și cu procesul decizional

Înainte ca o **propunere de legislație primară** (cunoscută sub denumirea de lege) să poată deveni act legislativ al Parlamentului Regatului Unit, aceasta trebuie să fie aprobată de ambele camere ale Parlamentului din Londra: Camera Comunelor și Camera Lorzilor. Următoarele etape se desfășoară în ambele camere:

Prima lectură (introducerea oficială a proiectului de lege fără dezbateri)

A doua lectură (dezbateri generală)

Etapa comitetului (examinare detaliată, dezbateri și modificări în Camera Comunelor, această etapă are loc, în general, într-un comitet de ordine publică.)

Stadiul raportului (oportunitate pentru noi modificări)

A treia lectură (șansa ultimei dezbateri; modificările sunt posibile în cadrul Camerei Lorzilor).

Atunci când un proiect de lege a trecut prin ambele camere, acesta este trimis la prima casă (unde a început) pentru a se lua în considerare amendamentele depuse de Camera a doua.

Ambele Camere trebuie să convină asupra textului final. Pot exista mai multe runde de schimburi între cele două Camere până când se ajunge la un acord cu privire la fiecare cuvânt din lege.

În **Adunarea Irlandei de Nord**, un proces similar (care implică introducerea unei legi, o analiză, o dezbateri și un vot) are loc, deși există doar o singură cameră în cadrul Adunării descentralizate. Miniștrii, comisiile și membrii individuali pot iniția o lege și o pot prezenta președintelui Adunării, spre a fi examinată de Adunare. Dacă vorbitorul este mulțumit de faptul că propunerile se află în sfera de competență a Adunării, proiectul de lege este apoi introdus și dezbătut în hemiciclu. În continuare, se face referire la comisia statutară competentă pentru control. Comisia raportează Adunării, permițând membrilor să ia în considerare detaliile legii și să propună modificări. Ulterior, acesta este examinat în continuare de către Adunare și se votează final.

Atunci când o lege a trecut prin toate etapele sale parlamentare în Regatul Unit sau în Adunarea Irlandei de Nord, aceasta este trimisă Autorității Suverdene, după care devine **act** legislativ.

Legislația primară poate fi **modificată sau abrogată**, în general, numai de noua legislație primară. Cu toate acestea, există excepții în care anumite modificări și abrogări pot fi efectuate de un instrument statutar, în cazul în care acestea implică punerea în aplicare a obligațiilor UE sau a unui proces de reformă legislativă care reduce sau elimină sarcinile de reglementare.

Legislația primară intră în vigoare în conformitate **cu dispozițiile** prevăzute în lege. Legea poate specifica o anumită dată pentru intrarea în vigoare. Acest lucru ar putea fi imediat în cazul Asistent regal, la o dată specificată (în general, la cel puțin două luni după Asistent regal) sau la o dată care urmează să fie specificată de către un ministru sau un departament într-un ordin de deschidere (un instrument statutar). În cadrul unei singure legi pot fi specificate date diferite.

Intrarea în vigoare a oricărei dispoziții din legislația secundară va fi, în general, specificată în instrumentul în sine. În mod excepțional, data de începere poate fi dată prin publicarea unui anunț în buletinele oficiale (Monitorul Oficial de la Londra sau din Belfast).

Baze de date legale

Sunt disponibile mai multe baze de date juridice.

Site-ul legislativ [al Regatului Unit](#) conține textul integral al **legislației primare, astfel cum** a fost adoptat de Parlamentul Regatului Unit, Parlamentul scoțian, Adunarea Irlandei de Nord și Adunarea Națională a Țării Galilor, împreună cu toată legislația secundară aplicabilă Regatului Unit în ansamblu sau unor părți ale Regatului Unit. Accesul la informații este gratuit.

Legislația primară revizuită, care acoperă toate componentele Regatului Unit începând cu 1235 până în prezent, poate fi găsită, de asemenea, [pe site-ul legislativ al Regatului Unit](#).

Linkuri conexe

[Site-ul web al legislației britanice](#)

Ultima actualizare: 22/10/2019

Această pagină este o versiune realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.